Dijous 29 durant l'any

Text de l'Evangeli (*Lc* 12,49-53): En aquell temps, Jesús deia als seus deixebles: «Foc he vingut a calar a la terra, i què vull sinó que s'abrandi! Amb un baptisme haig de ser batejat, i com em sento urgit fins que no es compleixi! ¿Penseu que he vingut a portar pau a la terra? No, us dic, sinó la divisió. Perquè, a partir d'ara, estaran cinc en una casa dividits: tres contra dos i dos contra tres. Es dividiran el pare contra el fill i el fill contra el pare, la mare contra la filla i la filla contra la mare, la sogra contra la seva nora i la nora contra la sogra».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Foc he vingut a calar a la terra»

Mn. Joan MARQUÉS i Suriñach
(Vilamarí, Girona, Espanya)

Avui, l'Evangeli ens presenta Jesús com una persona de grans desigs: «Foc he vingut a calar a la terra, i què vull sinó que s'abrandi!» (Lc 12,49). Jesús voldria ja veure-la cremar amb l'ardor de la caritat i la virtut. Com aquell que no diu res! Ha de passar la prova d'un baptisme, és a dir, de la creu, i ja voldria haver-la passada. Naturalment! Jesús té plans, i té pressa per veure'ls acomplerts. Podríem dir que té una santa impaciència. Nosaltres també tenim idees i projectes, i els voldríem veure realitzats de seguida. El temps ens fa nosa. «Com em sento urgit fins que no es compleixi!» (Lc 12,50), ha dit Jesús.

És la tensió de la vida. És el neguit que experimenta tota persona que té grans projectes. Per altra banda, un que no tingui desigs és un aturat, un mort, un fre. I, a més, un trist, un amargat, un que se sol esbravar criticant els qui treballen. És la gent de desigs la que es mou i fa moure; la que progressa i fa progressar.

Tingues grans desigs! Apunta enlaire, amunt! Busca la perfecció personal, la de la teva família, la del teu treball, la de les teves obres, la dels encàrrecs que et facin. Els sants han aspirat al màxim. No s'han espantat davant l'esforç i la tensió. S'han mogut. Mou-te tu també! Recorda les paraules de sant Agustí: «Si dius prou, estàs perdut. Afegeix sempre, camina sempre, avança sempre; no t'aturis pel camí, no reculis, no et desviïs. S'atura el qui no avança; recula el qui torna a pensar en el punt de sortida, es desvia el qui apostata. És millor el coix en el camí, que el qui corre fora del camí». I afegeix: «Examina't i no t'acontentis amb allò que ets si vols arribar a allò que no ets. Perquè tan bon punt et complaus amb tu mateix, t'has aturat». Et mous o estàs aturat? Demana l'ajuda de la Mare de Déu de l'Esperança!

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «L'oració no és altra cosa que la unió amb Déu. Tot aquell que té el cor pur i unit a Déu experimenta en si mateix com una suavitat i dolçor que l'embriaga, se sent com envoltat d'una llum admirable» (Sant Joan Mª Vianney)

- «En el 'sí' al seguiment s'inclou el valor de deixar-se cremar pel foc de la passió de Jesucrist» (Benet XVI)

- «El baptisme de Jesús és, per la seva banda, l'acceptació i la inauguració de la seva missió de Servidor sofrent. Es deixa comptar entre els pecadors; és ja 'l'Anyell de Déu que pren sobre seu el pecat del món' (Jn 1,29); ja anticipa el 'baptisme' de la seva mort sangonosa; ja ve a 'completar tota justícia' (Mt 3,15), és a dir, se sotmet del tot a la voluntat del seu Pare: dóna el consentiment per amor a aquest baptisme de mort per la remissió dels nostres pecats (...)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 536)